

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 5

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200
10
20

[Stycken, Henriette]

En ny Vise

om

hvorledes Maren Koffepige blev en fin Enjomfru.

V. box 12:356

Mel.: Nu tror jag, det kan vara tid, eller: Per og Olea.

Jeg gaar og grubler Dag for Dag,
Ja Natten med tillige,
Thi jeg er bleven kjed mit Jag
Som simpel Koffepige;
Man kan da aldrig, det ved Gud,
Sig selv det mindste raade,
Thi faar man og en Kvæld gaa ud,
Saa er det rent en Naade.

Jeg stedsse slidt og trættet har
I nitten Mar tilende,
Førend den Tanke blev mig klar,
At det var bedst at vende
Sin Tanke mod et bedre Maal,
Hvor man kan slippe høre
Beständig Fruens vrantne Gnaal
At skurre i sit Dre.

Jeg ser saa grant, det kan ei gaa
Paa denne Naade længer,
Jeg søge bør et Maal at naa
Førend man Veien stærger.
Jeg søge bør, mens der er Tid,
At fikre mig en Mage;
Det er mit Maal, jeg iler did,
Mit Mod skal ei forsage.

Men nu var der en Knude til,
Som ei er god at løse,
I Klasse jeg ei stilles vil
Med andre simple Løse,
Dog det maa snart en Ende faa;
Jeg grømmer mig tilbøde,
Naar jeg med Kurv paa Arm skal gaa
Og smukke Herrer møde.

Da sidst afvigte Høst jeg drog
Hid ind til Hovedstaden,
En Gardist mig om Livet tog
Ned i Carl-Johans-Gaden;
Hvor man ogsaa kan være dum,
Ja taabelig tillige,
Jeg stod fortryllet — ganske stum,
Forsøgte ei at skrige.

Men jeg var endnu ikke kjendt
Med disse „Barnepiger“,
Det er eiheller altid ment
Saa farligt, som man skriger.
— — — Den før omtalte Gardist var
En saa'n med „Hvide Hender“,
Han fulgte mig, min Bylt han bar
Til Huset, hvor jeg tjener.

Men nu er det en anden Sag,
Som jeg har faaet i Ho'de:
At gi Gardister en god Dag,
Hvor høit de før end stode;
Min Kondition jeg har sagt op,
Jeg skal til Høsten være
Indlemmet i en Jomfrutrop,
Som gaar ubi Sylære.

Naar man har lært at bruge Naal,
Og det er let at lære,
Saa lærer man at tage Maal
Og derpaa at tilskjære,
Saa er man ogsaa dermed kvit
At kaldes „Koffepige“;
Og jeg som ønsket har saa tidt
Til Jomfru at opstige.

Saa klæder man sig derpaa ud,
Saa Baand og Sloifer bruse,
Og sidder saa i Høitidskrud
Og syr i bedre Huse,
Saa blir man blandt de Bedre kjendt,
Da kan man Venkskab stifte,
Paa denne Naade har det hændt,
At Mange er blit gifte.

Ja jeg skal rigtig da „slaa an“
Paa Herrer at behage,
Da skal jeg gaa paa „Carl Johan“
Og omme Blik modtage,
Da beiler Alle til min Gunst,
Hvor jeg skal Lykke gjøre!
„Eu de Colognes“ fine Dunst
Den skal dem nok forføre.

Om Damer end i Tusind-Tal,
Som klare Stjerner funkle,
Jeg bander paa, at Ingen skal
Min Straaleglands fordunkle;
Naar Skyggerne de falde paa
Med Ro i Aftenstunden,
Jeg skal saa stolt som Løven gaa
Udi Studentertunden.

Eftertryk forbydes.

Pris 10 Dre.

2.